

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 3 ГОДИНА XIX 2010 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

Самуеле Бакиоки

ДАЛИ

СЪВРЕМЕННИЯТ

ИЗРАЕЛ Е

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА

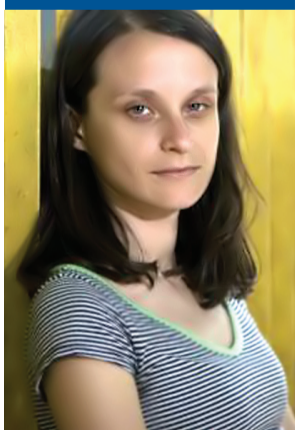
ПРОРОЧЕСТВАТА?

Четете на стр. 3

ЕГО И ДУХ

Четете на стр. 4

Магдалина

Станчева

ДИЗАЙНЪТ Е
ПОСЛАНИЕ

Четете на стр. 8

хубава

ЖЕНА

Жената сякаш е създадена с вродена способност да обича. Любовта е свързана винаги със саможертва и грижа. А това е, което жената прави спонтанно.

Според

някои сексистки вицове, когато Бог сътворявал жената, вече бил доста уморен от работата по създаването на мъжа и затова тя се получила по-несъвършена.

Според други, когато Бог творил земята, оставил най-великолепната част за накрая - жената. Второто е по-правдоподобно. Жената е най-прелестното създание на Бог.

В какво се състои красотата ѝ? Ако се поровите в Интернет, ще видите, че учени от различни страни изчисляват нейната тайна. Някои даже са създали формули за това:

$$Y = b1x1 + b2x2 + \dots + b13x13 + t$$

Не се и опитвам да разбера какво точно означава тази формула, но едва ли някой мъж ще я използва, за да разбере дали харесва една жена.

Женската красота днес е издигана в култ и от мъжете, и от жените. Реклами, списания, билбордове, филми, конкурси, козметика, салони за красота, фитнес, клиники за пластична хирургия - всичко това е индустрия, която се

издържа от нея.

Но има цели пространства от личността на жената, които остават неопознати и неоценени от повърхностния наблюдател.

Съвременният човек рядко отива отвъд чисто физическите измерения на женската красота и не вижда други, които са част от женската душевност. Именно те правят жената жена.

Когато мисля за тези духовни измерения на женската красота се чувствам нищожен и глъжен да призная женското превъзходство.

Женската любов

Жената сякаш е създадена с вродена способност да обича. Любовта е свързана винаги със саможертва и грижа. А това е, което жената прави спонтанно.

Каква несправедливост. Като мъж по природа съм егоцентричен. Докато жената е алтеро-центрична. Мъжът е егоист, жената е алтруист. (Мъже, проверете в речника тези думи, за да не губя място за дефиниции.) Жената се радва в любовта, когато дава, а мъжът, когато получава. Макар „Бог“ да

е в мъжки род, като че ли в любовта жената е по-близо до Божията любов от мъжа.

Когато дава наставления на брачните партньори, апостол Павел нарежда на мъжете да обичат жените си, а на жените да им се покоряват (Ефесяни 5:25). Жената няма нужда някой да ѝ нарежда да обича. Тя го може и го прави инстинктивно. Може би това го голяма степен е свързано с майчиния ѝ инстинкт.

Тук ние, мъжете, трябва да сме готови да се учим да обичаме от нея.

Женската емоционалност

Когато мъжът казва: „Аз мисля, че ...“, жената казва: „Аз чувствам, че ...“.

Този пътър емоционален свят, който за броени минути може да превърне отношенията от цветна градина в действащ вулкан, е често непознат и объркващ за мъжа. Богатата женска емоционалност е дори заплаха за някои мъже.

Мъжът се страхува от чувствата си и от тяхното изразяване. Жената - напротив, тя не е тя без своите чувства.

Продължава на стр.5

Частта от древен глинен съд, носещ върху себе си прото-ханаанска писменост, разчетена като староеврейска.

Археолози откриха най-стария досега еврейски надпис

Открай време археолози, теолози и лингвисти водят ожесточени спорове кога е написана Библията и дали Старият завет не се базира на някакви още по-ранни еврейски или нееврейски източници (например шумерският епос за Гилгамеш). Нова светлина върху това кога точно са се появили първите варианти на Библията хвърли преди дни професор Гершон Галил от Факултета по библейски изследвания към Университета в Хайфа. В официално съобщение се казва, че Галил е успял да разчете надпис от X век пр.Хр., което е времето на управление на библейски цар Давид. И нещо повече - Галил успява да докаже, че надписът върху глинен чиреп е на староеврейски.

Оказва се, че това всъщност е и най-старият надпис на староеврейски открит, или по-скоро разчетен, досега, което пък доказва, че Библията е много по-стара, отколкото учените бяха склонни да приемат досега.

Самият надпис е издълбан върху парче от глинен съд с размери 15 на 16,5 см. и е открит през 2008 г. от проф. Йосиф Гарфънкъл от Университета „Хебрю“ в Йерусалим при разкопки на древната крепост „Кирбет Каяфа“ близо до долината Ела в Израел (самата крепост също датира от епохата на цар Давид). Разчитането на надписа връща с няколко века назад и самото съществуване на Юдейското царство. Досега учените бяха на мнение, че Старият завет е писан на разновидност на староеврейския около VI век пр. н.е., но откритият от Гарфънкъл надпис е с 1000 години по-ранен от ръкописите от Мъртво море, чиято датировка е около 200 г. пр. Христа.

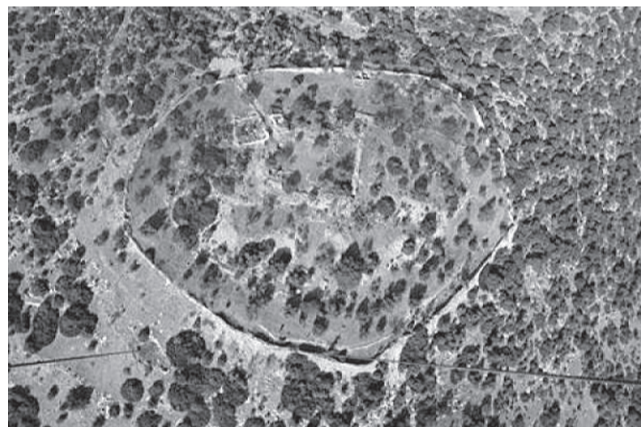
Категорично се смята, че надписът е от X век пр.н.е. (това показва въглеродният анализ), но досега оставаше открит въпросът на какъв точно език е написан текстът. По това време на територията на днешен Израел са се говорили няколко древни езика и староеврейският е бил само един от тях. Освен че успява да разчете текста, написан с прото-ханаански писмени знаци, Галил успява да докаже, че той е на староеврейски и че в него се използват специфични само за този език фрази и думи, които не се срещат в другите езици, говорени по тези места преди 30 столетия.

Галил споделя пред сайта на Университета в Хайфа, че: „Текстът е светско изказване, свързано с робите, вдовиците и сираците. В него се използват глаголи, които са характерни за староеврейския като «асах» («правех») и «авад» («работех»), които рядко се използват в други езици от региона. Отделни думи, които се появяват в текста, като «алманах» («вдовица») са специфични за староеврейския и се изписват по различен начин в други местни езици. Самото съдържание на текста също е непознато за всички култури в региона с изключение на староеврейската. Надписът подсказва за социални елементи, сходни с тези в библейските пророчества, които са много различни от пророчествата, записвани от други култури“

Според него е твърде вероятно някои книги на Библията, като Книга на съдиите и Книгата на Самуил, да са написани именно по това време, ако се съди по сложността на разчетения текст. Галил набляга и на факта, че всъщност надписът е намерен в периферен град на Юдея като Кирбет Каяфа и че твърде вероятно е в Йерусалим по това време да е съществувала още по-развита книжовна школа.

Текстът наистина звучи доста интересно за култура от X век пр. Хр. и изразява доста ясна и състрадателна позиция към по-слабите и необлагодетелствани от

съдбата членове на тогавашното общество. В него се говори за чужденци, вдовици, сираци и за това, че царят трябва да бъде въвлечен в този процес на овладяване на общественото неравенство. Със сигурност текстът не е копие на библейски текст, но затова пък звучи

Въздушна снимка на крепостта Кирбет Каяфа.

много сходно с библейски текстове от Книгата на Исая, Псалми и Изход.

Самият текст изглежда по следния начин, ако се транслитерира на староеврейски:

1. 'l t's w'bd '[t]
2. spt [']b[d] w'lm[n] spt yt[m]
3. [w]gr [r]b 'll rb [d] w
4. [l]mn sqm ybd mlk
5. [b]yn [w]'bd sk gr t[mk]

Може да се преведе приблизително така (преводът е от английски):

1. Не го върши, но почитай [Бог].
2. Отсъждай за ро[ба] и вдови[цата] / Отсъждай за сира[ка]
3. [и] чужденца. [За]стъпвай се за невръстния / застъпвай се за бед[ния и]
4. вдовицата. Реабилитирай [бедния] пред краля.
5. Защитавай бед[ния и] роба / [подкре]пняй странника.

Още по-изумителното е, че текстът, който звучи съвсем съвременно, е намерен именно в укрепеното селище Кирбет Каяфа, в чиито околности би трябвало да се е състояла битката между Давид и Голиат. Дори и след толкова столетия на някои места укрепената стена се издига на височина от 2-3 метра, а самото селище е имало две крепостни порти, една източна, която гледа към Йерусалим и една западна, което го прави единственото селище в Юдейското царство с две порти.

В самата Библия на три пъти се споменава за „Sha'arayim“, наименование за място, което означава „Две порти“ на староеврейски. Именно заради това Йосиф Гарфънкъл и неговите колеги смятат, че Кирбет Каяфа е библейското място, което в Библията на два пъти се свързва с цар Давид и което единствено отговаря географски на описанието за епичната битка между Давид и Голиат.

Трусът в Чили е изместил земната ос, твърдят учени от НАСА

Чили ще се възстановява от труса поне 3-4 години

Земетресението в Чили, обявено за седмото най-силно в историята, е било достатъчно мощно, за да промени координатите на земната ос и да съкрати продължителността на дните. Такова твърдение изказа Ричард Грос, геофизик от Лабораторията за реактивно движение на НАСА в Пасадена, Калифорния, цитиран от сп. „Нешънъл джиографик“.

Съгласно компютърните модели, създадени от учения, трусът с магнитуд от 8.8 бала по скалата на Рихтер е изместил земната ос с около осем сантиметра. Той също така е предизвикал частично преразпределение на земната маса, с което е ускорил въртенето на Земята, намалявайки деня с 1.26 микросекунди.

Според учения подобни последици е имало и след други мощни земетресения (за сравнение в резултат на труса от 9 бала по Рихтер, който удари Суматра през декември 2004 г., продължителността на дните се е съкратила с 6.8 микросекунди).

Тези промени обаче могат да бъдат забелязани единствено от изследователи, занимаващи се с подобни въпроси, отбелязва Дейвид Керидж от Британския геоложки институт.

Учени от океанографския институт „Уудс Хол“ (WHOI) в Масачузетс обявиха, че трусът в Чили може да е последствие от мощното земетресение, ударило страната преди половин век. Според тяхното изследване разрушителното земетресение от 9.5 бала, регистрирано в латиноамериканската страна през 1960 г., е предизвикало натрупване на напрежение под земната кора, чийто резултат е бил трусът от миналата събота.

„Случаят е почти идентичен със земетресението в Суматра от декември 2004 г., което е било последвано от друго с магнитуд от 8.7 бала през март 2005 г. А разликата от 50 години съвсем не е голяма от геоложка гледна точка“, посочва геологът Чжън Лин от WHOI.

Разрушенията в град Дикато, близо до епицентъра на седмото по сила земетресение в историята.

Според някои модерни тълкувания съвременният Израел представлява изпълнение на старозаветните пророчества. Самуеле Бакиоки проучва тези твърдения.

Много евангелски християни вярват, че установяването на държавата Израел през 1948 г. е изпълнение на голям брой старозаветни

Обещанията са условни

Няма съмнение, че Бог има желание Израел да живее в Палестина завинаги и че има план Давидовата династия да управлява без прекъсване. Обещанието Му обаче е условно и е зависи от послушанието на Израел спрямо изискванията на завета. Бог обещава на Авраам и потомците му не само, че ще наследят земята завинаги, но и че ще бъде техен Бог. По-късно му казва: „Пази завета Ми - ти и потомците ти след теб - през всичките си поколения“ (Битие 17:9).

Условният характер на Божиите

текста, които според тях доказват, че евреите ще бъдат събрани в земята си в състояние на неверие и едва след възстановяването си ще приемат Христос за Месия. Един от сочените текстове е Йезекиил 22:17-22, където Бог казва: „В гнева Си и в яростта Си ще ви събера“.

„Събирането“ на евреите в гнева Му обаче се отнася не до завръщане в Палестина, а до Божието наказание заради непокорството им, което се изпълнява по време на вавилонското нашествие. Целта на това събиране е за съд, а не за възстановяване. Йезекиил 22:21 изяснява този въпрос:

едно от друго.

В исторически план неверието е попречило на израелтяните да влязат в Ханаанската земя малко след

Дали съвременният Израел е изпълнение на пророчествата?

חזק ישראל

пророчества, според които израелтяните ще се върнат в родината си, а това от своя страна би било знамение за близостта на голямата скръб и завръщането на Христос. Хол Линзи заявява, че политическото възстановяване на Израел през 1948 г. е „най-важният пророчески знак - предвестник на ерата на Христовото завръщане“.

Основаването на Израел наистина е забележително събитие и никак не е чудно, че много християни и евреи го смятат за изпълнение на старозаветните пророчества. Да проучим някои от тях. Две от тези пророчества се открояват особено ярко.

Първо е Божието обещание към Авраам, че потомците му ще населят Палестина завинаги. „Цялата земя, която виждаш - казва Бог, - ще дам на теб и на потомството ти довека“ и „на теб и на потомството ти след теб ще дам за вечно притежание земята, в която си пришълец, цялата Ханаанска земя; и ще им бъде Бог“ (Битие 13:15; 17:8).

Второ е Божието обещание към Давид: „И домът ти, и царството ти ще се утвърдят пред теб довека. Престолът ти ще бъде утвърден довека“ (2Царе 7:16). Бог повтаря това обещание пред Давидовия син Соломон, който го наследява на трона, като добавя: „Няма да ти липсва мъж, който да управлява Израел“ (2Летописи 8:18; виж Йеремия 33:17, 20-26).

Обещанията проличава в Йеремия 18:9,10, където Господ заявява: „А когато бих казал за някой народ или за някое царство да го сърадя и насадя, ако извърши това, което е зло пред Мен, като не слуша гласа Ми, тогава ще се разкая за доброто, с което съм решил да го облагодетелствам“.

Божието обещание към Давид и Соломон, че династията им ще съществува довека и че никога няма да липсва мъж измежду потомците им, който да управлява от израелския трон, очевидно е условно и зависи единствено от тяхното послушание. Израел не е царство цели две хилядолетия, нито пък има потомък на Давид, който да заеме престола след пленничеството във Вавилон (около 6 века преди Христос)!

Твърдението, че възстановяването на съвременния Израел като нация е изпълнение на библейското пророчество, напълно пренебрегва принципа, че Божиите обещания са условни и зависят от послушанието. От християнска гледна точка непокорството на израелтяните се състои в отказа им да повярват в Исус като в техен Месия вече две хиляди години.

Възстановяване в неверието?

Онези, които смятат съвременния Израел за изпълнение на Божието обещание за възстановяване, се позовават на няколко старозаветни

„Ще ви събера и с огнения Си гняв ще духна върху вас; и ще се разтопят сред него“. Тук няма дори и намек за възстановяване в Палестина.

Друг често цитиран текст, който да подкрепи теорията за завръщане в неверие, е Йезекиил 36:24, 25: „Защото ще ви взема от народите и ще ви събера от всички страни, и ще ви доведа в земята ви. Тогава ще поръся върху вас чиста вода и ще се очистите; ще ви очистя от всичките ви нечистотии и от всичките ви идоли“. Фактът, че обещанието за териториално възстановяване предизвиква духовното очистване на народа се смята за доказателство, че евреите ще се върнат в Палестина в неверие и едва тогава ще бъдат очистени и изкупени.

Основният проблем на това тълкуване е, че явно противоречи на голям брой други библейски изявления, с които Бог казва на израелтяните, че ще ги възстанови от пленничеството, когато и ако те се покаят (виж например Второзаконие 30:1-5; Исаия 1:27, 28; Йезекиил 20:39-42). Думите на Йезекиил не могат да противоречат на това ясно условие.

Пророкът не казва, че Бог ще събере отново израелтяните и едва тогава ще ги очисти. Просто заявява, че Бог ще направи две неща за народа Си: ще ги събере и ще ги очисти. Йезекиил не посочва последователността на тези събития, нито намеква, че неопределено дълъг период от време ще отделя двете събития

избавлението им от Египет (Числа 14:23). Ако неверието е попречило на началното влизане в Ханаанската земя, едва ли същото неверие би могло да е условие за завръщането им в нея!

Бъдещо изпълнение

Никои не твърди, че не е възможно да има бъдещо изпълнение на Божиите старозаветни обещания към Авраам и потомците му. Едва ли някой ще оспори, че пророчествата за възстановяване не са напълно осъществени със завръщането на евреите от вавилонски плен. Логично е да потърсим по-цялостното изпълнение в по-късен период. Когато обаче се опитваме да намерим цялостното изпълнение, важно е да признаем, че пророчествата за възстановяването на Израел могат да се осъществяват по два начина - буквално и в преносен смисъл.

Божието обещание към Авраамовите потомци за даване на земя се изпълнява буквално, когато израелтяните превземат Ханаан след излизането си от Египет. Исус Навин заявява: „Така Господ даде на Израел цялата земя, за която беше дал клетва на бащите им, че ще им я даде; те я завладяха и се заселиха в нея (...) Не остана неизпълнено нито едно от добрите неща, които Господ беше говорил на Израелския дом; а всички те се сбъднаха“ (Исус Навин 21:4, 45).

Продължава на стр.4

Его и Дух

Представете си, моля ви, следната сцена:
Две бебета са в утробата и, ограничени от стените на майчината матка, водят следния разговор.

В името на яснотата ще наречем близнаците Его и Дух.

Духът казва на Егото:

- Знам, че ще ти бъде трудно да го приемеш, но аз наистина вярвам, че има живот след раждането.

Егото отговаря:

- Не ставай смешен! Я се огледай - това е всичко! Защо вечно трябва да мислиш за нещо извън реалността около себе си? Приеми своя жребий! Създай си удобства и забрави за такива глупости като живот след раждането!

Духът притихва за известно време, но вътрешният му

” Никога не съм виждал Майка. Защо просто не можеш да приемеш, че не съществува нищо друго, освен това тук? Идеята за Майка е нелепа...”

глас го безпокои и не му позволява да мълчи повече.

- Его, искам да ти кажа още нещо. Аз вярвам в съществуването и на Майка.

- Майка! - извиква се Егото. - Как изобщо ти хрумват подобни абсурди? Никога не съм виждал Майка. Защо просто

не можеш да приемеш, че не съществува нищо друго, освен това тук? Идеята за Майка е нелепа. Има ни само нас, двамата. Това е реалността. Сега хващай тази връв, отивай в ръчичките си и престани да се държиш като глупак! Повярвай ми - няма Майка!

Духът неохотно прекратява разговора с Егото, но вътрешното му напрежение скоро отново взема връв.

- Его - казва той умолително, - моля те, изслушай ме, преди да ми възразиш. Не знам защо си мисля, че всички тези постоянни притискания, които и двамата усещаме, движенията, които понякога ни причиняват дискомфорт, постоянното разнасяне и намаляването на пространството, докато растем - всичко това ни подготвя за нещо друго; за място, изпълнено с много нови неща - и съм убеден, че скоро ще го видим.

- Е, сега вече знам, че си абсолютно объркан - отвърща Егото. - Не съществува нищо по-различно от света, в който живеем. Как изобщо ти хрумва подобна идея? Движенията и притисканията, които усещаш, са твоята реалност. И ти си съществото, обитаващо тази реалност. Това е твоето пътешествие. Мракът, натискът и притискането - всичко това е просто част от живота ти. Ще трябва да ги понасяш, докато си жив. Дръж се за пълната си връв и се успокой най-после, моля те.

Духът се укротява за малко, но отново не може да се сдържа.

- Его, искам да кажа още само едно нещо и няма да те безпокоя повече.

- Давай - отвърща нетърпеливо Егото.

- Аз вярвам, че целият този натиск и целият този дискомфорт са път не само към нова реалност, но вярвам също, че когато я видим, ще срещнем и Майката! И ще изпитаме екстаз, какъвто никога не сме преживявали.

- Ти наистина си се побъркал! Сега вече съм абсолютно сигурен.

И ето, че известно време след този разговор настъпва денят, който наричаме Рожден...

Анонимен

Дали съвременният Израел е изпълнение на пророчествата?

Продължава от стр.3

Старозаветните пророчества, предсказващи възстановяването на евреите в Палестина след вавилонския плен, се изпълняват буквално чрез остатъка от евреите, които се завръщат в Палестина под водителството на Зоровабел, Ездра и Неемия.

Божие обещания за даване на Ханаан на Авраамовите потомци и обещанието за възстановяване на Израел след вавилонския плен имат и преносно изпълнение. Апостол Павел обяснява, че Божие обещания за „Авраам и неговия потомък“ се изпълняват чрез Христос, тъй като Той е олицетворение на истинското Авраамово потомство (виж Галатяни 3:16, 29).

Преносното изпълнение може да бъде разбирано по два начина. Първо, изпълнява се през последните 2000 години чрез събирането на езичниците в християнската църква. Този въпрос бива изяснен от изказването на апостол Яков. Той ръководи църковен събор, който трябва да реши какво да е отношението към големия брой езичници, които Павел е довел в църквата в резултат на мисионерските си пътувания в Мала Азия.

Когато съборът стига до загънена улица, Яков казва: „Братя, послушайте мен. Симон обясни как Бог най-напред посети езичниците, за да вземе из сред тях хора за Своето име. Това е в съгласие и с думите на пророците, както е написано: „След това ще се върна. И пак ще издигна пагналата Давидова скиния, и ще съградя наново развалените ѝ, и ще я изправам; за да потвърсят Господа останалите от човеците и всичките народи, които се наричат с името Ми, казва Господ, Който прави това да е известно отвика“ (Деяния 15:1-18).

Тук Яков цитира пророчество от старозаветния пророк Амос относно възстановяването на Давидовото царство (виж Амос 9:11, 12), което би довело до събиране на езичниците. Той обявява, че това пророчество се изпълнява чрез събирането на езичниците - а не на буквалния Израел - в християнската църква. Даден ни е ясен и недвусмислен пример за преносно новозаветно изпълнение на старозаветно пророчество за възстановяването на Израел.

Новата земя

В новозаветното обещание за притежаване на Новата земя от целия Божи народ виждаме друго преносно изпълнение на Божие обещание за възстановяването на Израел в Обещаната земя. Посла-

нието към евреите например обяснява, че Авраам и неговите вярващи потомци са видели окончателното изпълнение на обещанието за Ханаанската земя не в завръщането им в тази конкретна територия, а в достигането на „едно по-добро отечество, т.е. небесното“ (Евр. 11:15, 16). Авраам, на когото е обещана Ханаанската земя, е очаквал „града, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог“ (ст. 10).

Бъдещият град ще бъде окончателното изпълнение на Божие обещание към Авраам, че той ще притежава Ханаанската земя завинаги. В книгата „Откровение“ е втъкано описанието на Новия Йерусалим и Новата земя чрез думите, които ни напомнят за Божие обещание към Авраам и неговите потомци: „И ще им бъде Бог“ (Битие 17:8). В Откровение е записано: „Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негов народ; и сам Бог ще бъде с тях - техен Бог“ (21:3). Това пророчество ще се изпълни на Новата земя за всички духовни потомци на Авраам - както евреи, така и езичници.

Всеки вярващ в Исус е наследник на обещанието, което Бог дава на Авраам относно Ханаанската земя. Дори тези, които не са негови наследници по кръв, стига да са в Христос, са „Авраамово потомство, наследници по обещание“ (Галатяни 3:9).

Някои биха нарекли следните твърдения „бели лъжи“, други биха ги определили като тактичност, любезност и позитивна нагласа. Предлагаме ви седем твърдения в типични за всеки брак ситуации. Оставаме на вас моралната присъда да решите дали става въпрос за заобикаляне на истината или за изтъкване на положителните неща. Тук ще се спрем на резултатите от тези твърдения.

Твърдение 1: Изглеждаш чудесно!

Резултат: Благоприятен.

Той пита как изглежда в костюм, който не е обличал от години, а вече сте на вратата на път за сватбата на сестра му. В такъв момент да му кажеш, че изглежда чудесно (въпреки че ти се иска да не беше избирал вратовръзка на танцуващи пингвини) няма да навреди. Но ако има време да се преоблече, предпочети честността - с усмивка. Например: Изглеждаш доста добре в този костюм, но мисля, че с по-тъмна риза ще си още по-хубав.

Твърдение 2: Роднините ти са чудесни!

Резултат: Повечето пъти благоприятен.

Това може би е добро твърдение, защото ти се иска да е истина. Лесно е да очерниш роднините, но заради брака си по-добре се фокусирай върху добрите им страни. Те гледат понякога децата, например. Но ако има ситуация, която наистина те притеснява, бъди честна със съпруга си, така че той да се намеси, ако е необходимо.

Твърдение 3: Ти си най-страхотният от всички тук.

Резултат: Благоприятен.

Независимо дали това е самата истина или не, тези думи добавят адреналин

в брака. Komplimentите към човека, когото обичаш, могат да го накарат да стане повече от това, което всъщност казваш.

Твърдение 4: Снощи наистина беше преживяване за мен!

Резултат: Лош.

Да не казваш истината относно сексуалния си живот наранява. Събери цялото си умение и му кажи - за предпочитане още в леглото - какво те кара да се чувстваш добре. Може би мислиш, че прикриването на реалността е належащо, защото го кара да се чувства добре, но твоето удовлетворение е по-важно от неговото его.

Твърдение 5: Ти почисти великолепно.

Резултат: Благоприятен.

Това е най-добрият комплимент, защото посочва позитивното и игнорира негативното. Той е прекарал часове на двора или в мазето, за да погреди и изчисти? Фантастично. Но те все още изглеждат като след бомбардировка? Все пак нещо е свършено. Ако посочиш какво не е, гарантирано той повече няма да прекара неделата в довършване на работата.

Твърдение 6: Да кажеш „добре съм“, ако не си.

Резултат: Лош.

Какво постигаш, ако мълчиш и се цупиш, когато той е забравил годишнината от сватбата ви или да изведе кучето? Проверяваш дали може да чете мисли? Но нали не успя последния път,

„Дипломатичността“ в брака

кога изгражда отношенията и кога ги руши?

когато ти си мълчеше, няма да може и сега. Дај му шанс! Повечето мъже казват, че биха направили каквото поискат жените им, стига да знаят какво искат. Ако сбърка, му трябва жокер как да се измъкне от изпадането в немилост. Дај му го. Честно.

Твърдение 7: Този приятел във Фейсбук? Нямам чувства към него.

Резултат: Потенциално опасен.

Въпросът е наистина ли нямаш чувства към бившия приятел или съседа? Ако лъжеш, маскираш проблема за себе си и минираш брака си. Въпросът е не толкова дали заблуждаваш съпруга си, а по-скоро дали си честна към себе си. Ако флиртуваш по имейли, вероятно си в беда. Емоционалната изневяра също е много опасна.

Адаптация: Петя Накова

хубава жена

Продължава от стр.1

Пример за мъжкото неразбиране на женските емоции е реакцията на свещеника Илиј към скръбта на Анна. Той си мисли, че тя е пияна. И тя наистина е, но не от вино, а от силните си чувства (1 Царе 1:1-16).

За мъжа жената често постъпва глупаво. Но той си мисли това, защото не познава законите на чувствата. Мъжът е логичен тип и се нуждае от аргументи. Женската емоционална природа обаче понякога успява да схване цялостната картина и да направи правилно заключение, без дори жената да си е направила труда да помисли. И това е женската интуиция, която ние, мъжете, толкова много искаме да опровергаем, но за която в действителност завидваме.

Жената може да плаче, да се смее, да се разсърди, да изпадне в любовно настроение или да изпита омраза и отвращение неочаквано и „необяснимо“ за мъжа.

Нека да не махаме с ръка и да казваме: жена е, не можем да я разберем. По-добре да се опитаме поне малко да разберем богатия емоционален

свят на жената. Това ще оцвети нашите дни, които са често лишени от красотата на чувствата.

Женският уют

Детето, което е излязло от майчината утроба, знае, че най-уютното място е майчината прегръдка.

Точно заради силната си любов и чувствителност жената е способна да създаде един невероятен уют около себе си. Този уют се чувства в дома - царството на жената. „Мъжът, казва народът, може да построи къща, но само жената може да я превърне в дом.“

Психолозите казват, че когато мъж или жена имат по-често пълноценно приятелско общуване с жена, се чувстват по-малко самотни. Жените имат дарбата да придават смисъл и емоционална близост на едно взаимодействие (М. Аргайл, М. Хендерсън, „Анатомия на човешките отношения“).

Жената е способна да създаде емоционална атмосфера, да съчувства, да разбере, да приеме другия, да го накара да се чувства значим.

Исус е обичал този

уют и се е наслаждавал на него в дома на Марта, Мария и Лазар. (Лука 10:38; Йоан 11:5)

Женската дипломатичност и влияние

В 1 Царе 25 глава е разказана историята за Давид, Навал и Авигей.

Давид и Навал постъпват по мъжки - решават да „премерят мускули“. Мъжката агресия заслепява и често води до насилие. И тогава се намесва една жена - Авигей, - която решава проблема без проливане на кръв.

Една слаба жена може да има невероятен влияние. Може би защото е слаба, тя не се срамува да бъде дипломатична и да търси мирни начини за решаване на проблемите. Но заг тази „слаба“ женска натура се крие силно въздействие над другите.

Чрез него жената може да постигне в бизнеса и в политиката неща, които мъжът със своите „мускули“ не би могъл. Дипломатите има какво да научат от женската душевност.

Жени, ще ви издам една тайна. Ние, мъжете, сме толкова лесни, че ако използвате това свое влияние по правилния начин в семейството, можете да постигнете всичко, каквото поискате.

Оставете мърморенето и натякването настрана - не вършат работа. Пуснете в действие тежката артилерия - вашия вътрешен чар и дипломатичност. Мъжете нямат нищо против да бъдат манипулирани по този начин.

Женската издръжливост

Неслучайно е казано, че ако мъжете трябваше да започнат да раждат, щеше да настъпи край на човешкия род. Когато е болен или страда, един мъж е като малко дете. За него трябва да се грижат, да му обръщат внимание. Трябва да бъде признат за мъченик.

Когато е болна или страда, жената продължава да върши цялата си домакинска работа и да се грижи за всички останали в дома.

Жената е мъченик по природа. След грехопадението тя понесе проклятието да ражда с болка (Бытие 3 гл.). Колко често трябва да търпи и понася и физическо, и психическо насилие и унижение от страна на мъжете. И въпреки това запазва своето достойнство и желание за живот. Поставете един мъж в това уничително положение и ще рухне.

А ако прибавим към това и всички болести, от които днес жените

страдат, без да се оплакват? На мъжете им прилошава само да слушат за подобни страдания.

Мъже, ако искате да спорите за женската издръжливост, направете следния експеримент - само за една седмица поемете всички задължения на жената - професионални, домакински (готвене, гладене, чистене, подреждане...), майчински (грижа, обучение, възпитание...) и пр. и пр.

Издръжливостта е състояние на духа, а не физическо умение.

Женската вяра

Статистиките за различните страни са различни, но в повечето случаи 60-70% от църквите са съставени от жени. Уж мъжът е духовният титан на човечеството, а тук се губи.

Именно защото женската душа е по-емоционална, затова е и по-религиозна. Мъжът е повече скептик. Да, той е духовен лидер, способен да вникне в Божиите дълбочини, да теоретизира, да създава теология. А жената просто вярва.

Мой преподавател евреин казва: „Еврейската жена не ходи на синагога, но не защото ѝ е забранено. Тя няма нужда. Тя по природа мисли за Бог. Мъжът е, който има нужда да ходи на синагога, за да може да мисли за Бог.“

В очите на мъжа женската вяра е слабост. За да повярва, мъжът трябва да се бори, да спори, да бъде оборен. За да повярва жената, нейната душа трябва да бъде докосната.

Вярата на мъжа е вярата на доктрините, на църковните събори, на кладите.

Вярата на жената е вярата на отношенията, на доверието, на личното преживяване на Бог в живота.

Такава вяра може да бъде концентрирана в едно докосване, чрез което потича Божията изцелителна сила (Марк 5:34). Такава вяра е готова да отхвърли собствената гордост и да падне смирено в нозете на Исус, за да изпроси изцеление за любимата дъщеря (Матей 15:22).

Е, мъже, женската красота не може да бъде видяна изцяло по цветните корици на списанията. Там е само една малка част от нея. Има нещо много повече, което може да бъде открито само ако си направим труда да надникнем в женската душевност. Не е толкова опасно, колкото си мислим. Изисква само малко смирение, чрез което да признаем превъзходството на жената в някои области. Но само това ще ни позволи да се възхищаваме на нейната истинска красота.

Иван Мирчев Николов

Ростислав Спалек,
литературен евангелизатор

колпортьор среща клиента си след 25 години в църквата

Пастор Адам Махоа, който е директор на отдел „Литературно служене“ към конференцията Трансориндж в Южна Африка, през 2008 г. получил покана да проведе молитвена седмица в една от местните църкви на конференцията. Той приел на драго сърце. В една от вечерите пастор Махоа имал силно убеждение, че трябва да наблегне в своята презентация върху важността на литературния евангелизъм, така че църковните членове да бъдат върхновени да участват в споделянето на нашата литература за спасение на души.

След края на богослужението екипът, който ръководел църковната служба, се бил събрал в стаята за молитва. Там една жена от екипа казала на пастор Махоа, че има да сподели нещо, преди да се помолят. Със сияеща усмивка тя попитала пастора дали си спомня за нея. Той признал със съжаление, че не.

Дамата обяснила, че преди 25 години той посетил дома ѝ, продавайки християнска литература. Тогава нейното семейство стриктно спазвало неделата. Със съпруга си закупили книгата „Отговорите на Бога“ и я

поставили в библиотеката. Нейният съпруг от време на време четял от нея, преди да почине 10 години по-късно. След тежката загуба жената започнала да чете книгата заедно с трите си дъщери. По този начин те открили истината и започнали да търсят Църквата на адвентистите от седмия ден. Жената открила църквата, споделила вярата си и била кръстена. След време и трите ѝ дъщери я последвали в кръщенето. Днес цялото семейство, включително и внуците на жената, всяка събота с радост се покланят на Бога.

Пастор Махоа стоял онемял и зашеметен от красотата на тази прекрасна история. Наистина, когато Божият народ извърши своя дял в засяване на семената чрез печатни материали, Бог може да направи тези семена да покълнат, а някой друг да продължи с „поливането“ и „прибирането на реколтата“.

Ако имаме такива приятни изненади тук, на земята, представете си какви прекрасни истории ще чуем в небето! Така ще е, когато изкупените от Господа се срещнат, за да не се разделят никога вече.

Божи пратеник в боливийските Анди

Синфоряно Лаура завършва теология в Боливийския адвентен университет през 1999 г. Той е абсолютно убеден, че Бог го призовава да служи в литературното село. Отказва на всички покани да стане пастор на църква и се посвещава на литературния евангелизъм.

Синфоряно е изключителен литературен евангелизатор. Той разпространява огромен брой книги и списания и довежда много хора в църквата на Бога. Когато миналата година получава магистърска степен по обществено здраве, мнозина мислят, че ще приключи с продажбата на книги. Той обаче твърди: „Призивът към мен е ясен и недвусмислен. Бог иска да евангелизирам чрез литературно служене“.

Наскоро той се приближава до дом, в който се чува разгорещен спор. Преди да успее да

повъзвни, от вратата внезапно изскача човек и в бързината го събаря на земята. Куфарчето му се отваря и всички книги и материали се разпиляват по земята. Стреснат, излизаният човек се навежда да помага на Синфоряно.

Поради тази необичайна среща той е поканен в къщата. Тактично представя пред брачната двойка книгата „Сърце до сърце“ от Нанси Ван Пелт, която е ръководство за успешен брак. След това жената изразява болката на сърцето си, проплаквайки: „В тази къща няма мир!“.

Господ помага на Синфоряно внимателно да изслуша и след това учтиво да даде съвет на тази двойка. Те не само купуват няколко книги, но и посещават целия библейски курс. Днес това семейство има нов живот благодарение служенето на Синфоряно.

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА СЛОВАКИЯ ПОЛУЧАВА АДВЕНТНИ КНИГИ

Понякога миряните правят това, което ние, литературните евангелизатори, дори не сме и помисляли. Това се случи наскоро, когато президентът на Словакия определи специален ден за контакти с обществеността. На този ден той и съпругата му щяха да бъдат на разположение за срещи и разговори с гражданите на Словакия. Възползвайки се от невероятната възможност да свидетелства, една мила дама, която посещава църквата ни от година и половина (но все още не е кръстена),

Иван Гаспарович
- президент на
Словакия

каза: „Искам да подаря няколко подходящи адвентни книги на семейството на президента“. И взе по един екземпляр от книгите „Храни, които лекуват“ и „Великата борба“. Денят за среща настъпи. Тя

искрено се надяваше да бъде приета, но пристигайки на определеното място, установи, че вече се е събрало огромно множество. Опашката от очакващи лична аудиенция беше много дълга. Започна тихо да се моли и търпеливо зачака. Накрая дойде и нейният ред и тя застана пред високопоставеното семейство. В няколкото кратки минути говори за своето уважение към държавния глава и в края сподели, че иска да им подари две прекрасни книги и им пожелава изобилните Божии благословения. Президентската двойка прие топло и любезно и нея самата, и нейния гар. Надяваме се тези книги да донесат подкрепа, здраве и резултати с вечна стойност в живота на президентското семейство!

ПРАВИТЕЛСТВЕН УЧИТЕЛ СТАВА ЛИТЕРАТУРЕН ЕВАНГЕЛИЗАТОР

София Сеокедза е литературен евангелизатор в Южноафриканския съюз. През 1990 тя се запознала с мъж на име Уолтър Сикозана и му представила книгата на Елън Уайт „Диета и храна“.

След като я прочел и започнал да прилага нейните здравни принципи в живота си, той пожела да купи още книги от същата авторка. Така София му продала поредицата „Алфа и Омега“ и „Ранни писания“ от Елън Уайт. Когато Господ говорил на Уолтър чрез тези тихи вестители, той бил силно убеден от истината и взел решение да се кръсти в Църквата на адвентистите от седмия ден.

По-късно Уолтър решил, че е по-разумно вместо да преподава по държавния учебен план, да се присъедини към литературното служене на пълен работен ден. Той свидетелства: „Има предизвикателства и трудности в тази работа, но слава на Бога за Неговото обещание. „И ето, аз съм с вас през всичките дни до края на света“ (Матей 28:20, NIV).“

ВНИМАНИЕ! ВИСОКО НАПРЕЖЕНИЕ!

Гневът е взривоопасно чувство. Той може да разруши в един миг отношения, градени с години...

Как Кейт беше освободена

„За всяка минута от твоя гняв губиш по шестдесет секунди щастие“
(Ралф Уалдо Емерсон).

Една вечер, когато Кейт и семейството ѝ пътували към дома по оживена улица, били блъснати от движеща се с голяма скорост кола, преминала на червен светофар. Красивата им десетгодишна дъщеричка Мелиса изхвърчала от тяхната кола, паднала на платното и починала на място.

Трагедията съкрушила семейството. Кейт била съсипана от скръб и гняв - нищо не можела да върши и само плачела. Колко била гневна само на този шофьор! Била като в капан, създаден от собствените ѝ справедливи чувства. Но колко дълго можела да издържи така?

След няколко седмици от прокуратурата на щата ѝ се обадили. От тях разбрала, че шофьорът е младеж. Произшествието се случило, понеже той бил много спешно ангажиран и бързал за работа. Той също бил съкрушен от смъртта на детето и не можел нито да яде, нито да спи.

Когато разбрала за състоянието, в което се намирал виновният младеж, майката си припомнила Христовите думи на кръста: „Отче, прости им!“. Тя помолила прокурора да му предаде, че му прощава и че иска да го види.

По-късно Кейт споделя: „Бог незабавно облекчи тежкия товар от сърцето ми. Въпреки че все още изпитвах голяма скръб, Той ми подари мир и увереност!“.

Много са полезните техники, които могат да се прилагат, за да се справи човек с гнева. Но някои от тях са най-важните - тези, които променят начина ни на мислене.

не. Всъщност точно такава освободи Кейт от състоянието ѝ. Те са валидни както за хората, които избухват в гняв, така и за тези, които го подтискат. Ето ги:

1. Мисли позитивно!

Знаете ли, че човешките емоции и поведение могат силно да бъдат повлияни от това, какво хората мислят? Ако съзнателно променим навиците си за това, какво казваме на себе си и какви представи изразяваме за себе си, можем да станем по-щастливи и по-малко склонни да се гневим. Тази техника се нарича „когнитивно реструктуриране“, т. е. да променим начина, по който мислим за нещата.

Съзнателното ни усилие да превърнем негативното си мислене в положително е една от най-важните техники за справяне с гнева. Когато се сблъскаш с някаква неприятност, напомняй си, че светът не е тръгнал срещу теб, а просто преживяваш един от трудните моменти на живота и че това не е всичко. Важността на позитивното мислене е ясно подчертана от апостол Павел:

„Радвайте се всякога в Господа. Пак ще кажа: Радвайте се... Най-после, братя, всичко, що е истинно, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благотно - ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално

- това зачитайте“ (Фил. 4:4, 8).

2. Прости и поискай прошка!

Несъмнено една от най-лошите последици на гнева е нараняването на други хора. А това разрушава връзките между тях. Единственият начин те да бъдат възстановени е прощението. Така че поискай прошка от човека, когото си наранил в гнева си. Знаем, че не е лесно и все пак - направи го! Дори да си мислиш, че това те прави уязвим, всъщност искането на прошка те прави благороден и достоен човек.

Ако си бил наранен от нечий чужд гняв, прости на този, който те е наранил. Никак не е реалистично да очакваш всеки да действа, точно както ти искаш. Затова прости му с цяло сърце - така както прощаваш на себе си.

Способността да прощаваш дава истинска свобода. Прощението е един от библейските начини за справяне с гнева, което го прави може би най-ефективната техника за промяна на мисленето и посрещането на гнева по зрял начин:

„Всякакво озорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба да се махне от вас; а бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас“ (Ефес. 4:31, 32).

Николай Димов Николов

Абонамент 2010

За да се абонирате за в. „Християнска мисъл“, е необходимо да се свържете с книгоразпространителя в местната ви църква, на когото да платите:

За 1 година - 8.40 лв.
За 6 месеца - 4.20 лв.

В някои църкви броеве от вестника се предлагат и на свободна продажба.

Вестникът може да бъде четен и online в официалния сайт на църквата - www.sdabg.net.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;

тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

дизайнът е послание

„Основното е да създавам проекти, които доставят удоволствие и изпълняват функцията си“, казва 32-годишната Магдалина Станчева. За нея светът е свободно пространство, в което винаги има място за добрата идея. На 24 години тя осъзнава, че ще се посвети на графичния дизайн. Завършва комуникационен дизайн във Fachhochschule Duesseldorf и днес живее и работи в Германия.

Магдалина Станчева - графичен дизайнер

един

от важните проекти на Магдалина е изследване на живота и творчеството на Стефан Кънчев, резултатите от проучването ѝ видяхме в изложба по време на Седмичката на дизайна в София през юни. Като графичен дизайнер тя проектира печатна графика, идентичност, визуална комуникация и ориентационни системи. Магдалина често се кооперира с български и чужди дизайнери. Според нея съвместната работа обогатява и води до неочаквани резултати. Може да намери вдъхновение навсякъде. „Понякога то е реакция на това, което се случва - изкуството, обекти, неща, които съм събирала, хора, формална абстрактна игра или един разговор.“ Понякога идеите се раждат, докато четете. Магдалина притежава безценна колекция от книги на тема интертекстуалност. Echoart е любимият ѝ свободен проект. Той е изведен от „Вавилонската библиотека“ на Борхес, работи на Вилем Флосер, Италио Калвино и Хуберт Фихте. „Във визуалната комуникация текстовете също трябва да врецвят и да шептат, да тичат и да се шият, трябва да се появяват тихо и мило като естетическо изживяване.“

Българката пробива в Германия с проекти в различни компании. Вярва, че успехът е следствие на добре свършена работа. Понякога е нужен и малко шанс. Появата ѝ преди месеци на Design week Next Identity я вдъхнови за нови проекти. Форумът в София се оказа важен импулс, който entusiasмира много хора. „Това е само началото на една промяна, много необходима за България. Всеки, който обитава една визуална среда, е в състояние и има отговорността да я поставя под съмнение и да предложи алтернативи.“

Позиционирането на България върху световната карта на дизайна е неотложно. Не да крадем изпитани идеи и да ги прилагаме локално, а да създаваме нови. Мисля, че България е узряла за това. „Като база за наша собствена идентичност в графичния дизайн тя вижда творчеството на Стефан Кънчев, затова се посвещава на мисията да не допусне да бъде забравен в родината си. Магдалина документира и систематизира ограничен обем ескизи и проекти на Кънчев. Готова е и книгата ѝ за него. Тя съдържа плакати, корици на книги, печати, заглавни страници на списания, първодневни плакати, марки, логотипи, TV-графика и скици. Книгата е придружена от изложба, която ще бъде показана в Германия. Магдалина е в процес на създаване на дигитален архив, подготвя и филм.“

сп. AVITARE

Какво учиш в Дюселдорф? Каква е специалността ти?

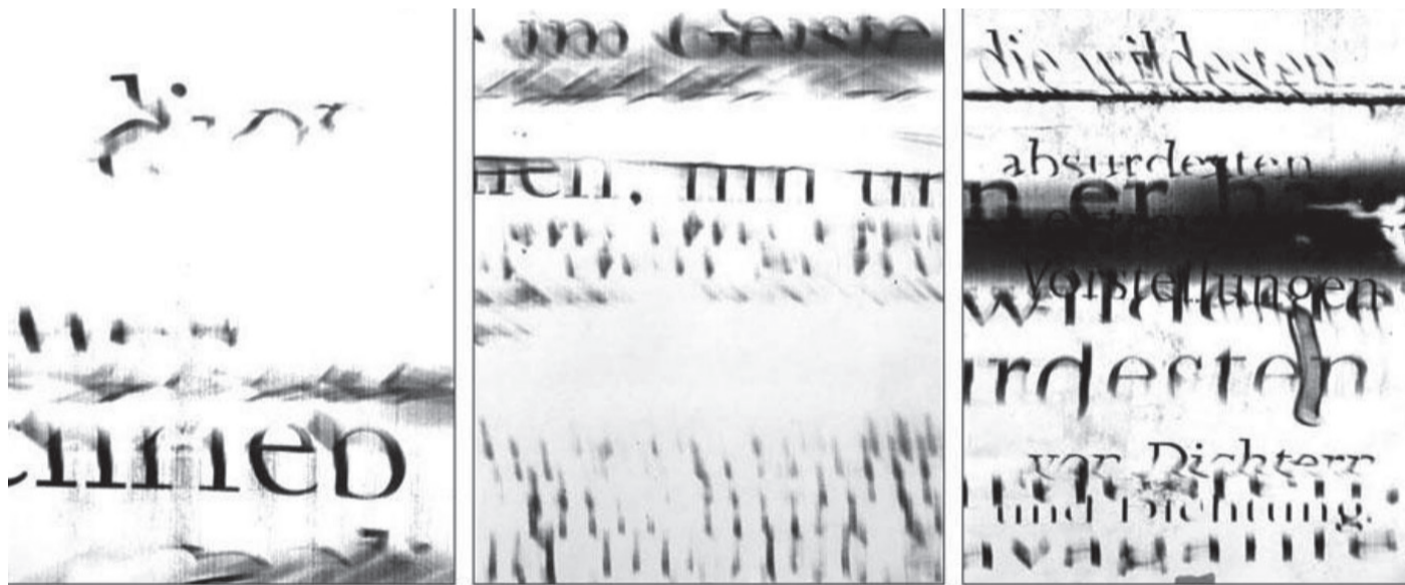
Комуникационен дизайн. Това включва всички средства за визуална комуникация: филм, интерактивен дизайн, корпоративен дизайн, плакат, оформление на книги и печатни материали, изложбен дизайн, ориентационни системи и други алтернативни медии. Аз се занимавам главно с принт и корпоративен дизайн.

Какви качества са необходими, за да си добър дизайнер?

базата на словото и личния контакт, а не на изображението. Но тази заповед показва колко голямо значение има това, което възприемаме с очите си. Въздействието на образите, картините, дизайна е по-голямо, отколкото можем да предположим. Ако се прилага целенасочено, систематично и последователно, дизайнът може да бъде още един инструмент, който можем да използваме в работата си за другите. Ние носим послание - добра-

Всяка организация има своята идентичност - дизайн, комуникация, поведение, философия и култура. Нашата църква има определен тип поведение, има философията и културата. Липсва ѝ образ. В свят, потопен във визуални гразнения, църквата се нуждае от образ, който да е разпознаваем и да я диференцира от останалите църкви например. Това би било пре-

за комуникация - планова, последователна, функционална, създадена с изразните средства на професионалния дизайн, а не базирана върху естествено чувство на един или двама души. Църковната стратегия за комуникация също трябва да бъде и гъвкава - трябва да следи промените в обществото и да се съобразява с тях. Интересен е примерът със

Добрият дизайнер се интересува от целия. Той задава правилните въпроси, анализира, създава концепция, превежда във визуалното. Това е начин на мислене, стил на поведение.

Как ще определиш добрия дизайн?

Добият дизайн не е красива визия и авангардни форми. Той изпълнява определена задача и често манипулира. Доколко един дизайн е добър се оценява по това дали постига целта си.

Намира ли дизайнът приложение в църквата?

В църквата често се поставя въпросът за влиянието на музиката, докато въздействието на дизайна се подценява. Неслучайно във втората заповед Бог забранява да се прави каквото и да е подобие на Неговия образ. Той иска ние да изградим представата си за Него на

МАГДАЛИНА СТАНЧЕВА завършва комуникационен дизайн във Fachhochschule Duesseldorf. През 2009 основава заедно с Андриан Нешев и Велина Стойкова Постстудио за визуална комуникация. Куратор на изложбите Стефан Кънчев и ПолитПрот в рамките на Sofia Design Week.

Инициатор на изследователски проект за живота и творчеството на Стефан Кънчев, по който продължава да работи във Fachhochschule Duesseldorf

Печели международни награди като Red Dot - Junior award, Type directors club of New York - „Certificate of Typographic Excellence“ and „Pininfarina Foerderpreis“.

Живее и работи в Германия и България.

Член е на църквата на адвентистите от седмия ден от 1994 г.

та вест на евангелието. За част от хората първото впечатление за тази вест е визуално и от него зависи дали те ще провъзгласят да се запознаят с нея.

Каква би била ползата на църквата от един професионален дизайнер?

Един професионален дизайнер би направил църквата ни разпознаваема, отличаваща се.

дмство в книгоразпространението ни, в web пространството ни, в мащабните ни евангелизационни проекти. Но то не се постига като вземем една подходяща по темата картинка от американско издание и я сложим за корица на книга или за емблема на един проект, както често се случва при нас. Нужна е цялостна концепция

знака на Червения кръст. Като организация, създадена в Женева, тя взема червения кръст от швейцарското знаме за свой знак. В мюсюлманския свят, за да не предизвика асоциации с християнската религия, знакът е заменен с полумесец, което променя и името на организацията - Червеният полумесец.

Изграждането на визуална идентичност може да изиграе своята положителна роля за доброто възприемане на църквата ни в обществото.

Време е да започнем да работим и в тази посока.

Какво християнството може да научи от един дизайнер?

Този въпрос е труден за мен. Общото, за което се сезамам, е търсенето, но като цяло нямам самочувствие на голям християнин или пък дизайнер.